

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către partea vătămată Bița Anatolie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Bulmaga Ion Ion, născut la 03 aprilie 1972,
*originar din s. Zgărdești, r-nul Telenești și
domiciliat în s. Rublenița, r-nul Soroca.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.10.2014 – 02.07.2015;

Instanța de apel: 20.07.2015 – 23.03.2016;

Instanța de recurs: 14.09.2016 – 09.11.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 02 iulie 2015, Bulmaga I. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal și în baza acestei legi i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, echivalentul a 6000 lei.

Acțiunea civilă a părții vătămate Bița A. a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordine civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, inculpatul Bulmaga I., la 28 iulie 2014, aflându-se în relații ostile de mai mulți ani cu vecinul Bița A., a intrat în gospodăria în care domiciliază ultimul, situată în s. Rublenița, r-l Soroca, prin sărirea gardului de plasă care desparte gospodăriile, unde fără consimțământul proprietarului, intenționat a pătruns ilegal pe teritoriul gospodăriei și a lovit-o pe minora Sochirca M., care încercând să evite loviturile a căzut pe pragul casei și i-a aplicat o lovitură cu un băț în regiunea fesei drepte, cauzându-i leziuni corporale neînsemnate, confirmat prin raportul de

expertiză nr. 104 D din 14 august 2014, apoi a deteriorat sticla de la geamul locuinței și a deteriorat mecanismul închiderii geamului ferestrei prin lovire pentru a pătrunde în locuință.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Bulmaga I. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (2) Cod penal, adică *pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezitiile și cercetările ilegale, cu aplicarea violenței.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către procuror și inculpat.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit căreia inculpatul Bulmaga I. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță nu a luat în considerație gravitatea faptei comise, personalitatea inculpatului și circumstanțele atenuante și agravante. Deși, infracțiunea comisă face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, stabilirea în privința inculpatului a celei mai blânde pedepse nu va duce la corectarea și reeducarea ultimului, care a comis față de partea vătămată fapte ilicite de-a lungul anilor. Totodată, inculpatul a comis o infracțiune împotriva unui copil, care nu a fost în stare să opună rezistență agresorului. Mai mult ca atât, în cadrul judecării cauzei inculpatul a încercat să facă presiuni asupra martorilor acuzării și a părților vătămate. La fel, inculpatul a influențat martorii care erau în relații de rudenie cu el să își schimbe declarațiile.

A menționat că, prin acțiunile criminale ale inculpatului Bulmaga I., părții vătămate minore i s-au cauzat nu doar dureri fizice, dar și morale, la moment minora necesită tratament psihologic îndelungat. Mai mult ca atât, la moment partea vătămată locuiește în vecinătate cu inculpatul, fapt ce cauzează copilului minor sentimente de frică și spaimă și aceasta nu poate duce un mod normal de viață. Din aceste motive acuzatorul de stat consideră, că aplicarea în privința inculpatului Bulmaga I. a pedepsei închisorii cu executarea reală a acesteia, va restabili echitatea socială și va duce la corectarea și reeducarea inculpatului.

3.2. Inculpatul Bulmaga I. a solicitat admiterea apelului și a cererii suplimentare de apel, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa.

În motivarea apelurilor a invocat, că la data de 19.09.2014 a primit ordonanța de punere sub învinuire, pe care o consideră falsă, deoarece potrivit ordonanței inculpatul este învinuit de fapte pe care partea vătămată nu le-a invocat în privința sa, astfel existând divergențe între ordonanța de punere sub învinuire, plângerea și declarațiile părții vătămate.

A menționat, că toate declarațiile ce se conțin în rechizitoriu au fost schimbate de către procuror. Astfel, sunt false declarațiile părților vătămate Bița A., Sochirca M., martorilor Sochirca A., Cojocari T., Șuşu A., Bulmaga S..

La fel, nu este de acord cu conținutul procesului-verbal original de cercetare la fața locului, care este diferit de conținutul acestuia reținut de către procuror și instanța de judecată. Prima instanță nu a ținut cont nici de faptul că există divergențe între declarațiile minorelor, care au declarat diferit în privința îmbrăcămintei inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 martie 2016, apelurile declarate au fost respinse ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței contestate fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, analizând probele administrate de instanța de fond, materialele cauzei cercetate în instanța de apel, a reținut că, la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multiaspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludentei, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Bulmaga I. în baza art. 179 alin. (2) Cod penal - pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cu aplicarea violenței.

Deși, inculpatul își neagă vina în comiterea infracțiunii, vinovăția acestuia se întemeiază pe următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Bița A. (f.d. 191-193 vol. I);
- declarațiile părții vătămate Sochirca M. (f.d. 194-195 vol. I);
- declarațiile martorului Sochirca A. (f.d. 197-198 vol. I);
- declarațiile martorului Sochirca A. (f.d. 201-202 vol. I);
- declarațiile martorului Cojocari T. (f.d. 204-204 vol. I);
- declarațiile martorului Boțoroga A. (f.d. 3-10 vol. II);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.07.2014, prin care s-a cercetat gospodăria cet. Bița A. (f.d. 55-62 vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 104 D din 14.08.2014 (f.d. 69 vol. I);
- procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată minoră Sochirca M. și Bulmaga I. (f.d. 105-107 vol. I);
- procesul-verbal de confruntare dintre martorul minor Sochirca A. și Bulmaga I. (f.d. 102-104 vol. I).

Probele sus indicate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele acestuia expuse în apelurile declarate precum că, el nu a intrat în ograda părții vătămate și nu a aplicat violență față de partea vătămată minoră Sochirca M..

Astfel, instanța de apel a menționat că argumentarea făcută de prima instanță corespunde circumstanțelor cauzei, prin urmare nu sunt temei de a interveni în soluția adoptată pe cauză, considerând că acțiunile inculpatului pe deplin se încadrează în prevederile art. 179 alin. (2) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a considerat sentința primei instanțe întemeiată și în latura aplicării pedepsei penale inculpatului Bulmaga I., din care considerente va respinge argumentele apelului procurorului privind aplicarea în privința inculpatului a pedepsei închisorii, cu executarea reală a pedepsei.

Prima instanță întemeiat și legal a concluzionat, că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, echivalentul a 6000 lei, pedeapsa dată este suficientă pentru a corecta vinovatul și pentru a asigura scopurile pedepsei. Pedeapsa stabilită corespunde rigorilor legale și temei pentru aplicarea unei pedepse mai grave nu sunt. O atare pedeapsă va contribui la corectarea condamnatului, precum și la prevenirea săvârșirii de către el a altor acțiuni infracționale sau de alt ordin.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și inculpatul au contestat-o cu recurs ordinar.

6.1. Procurorul în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând următoarele argumente:

- instanța de apel incorect a menținut sentința instanței de fond, nu a argumentat pedeapsa penală aplicată și nemotivat a respins apelul declarat de către procuror. Astfel, instanța de fond a aplicat o pedeapsă mai blândă în coraport cu fapta comisă și cu comportamentul inculpatului, atât în momentul săvârșirii infracțiunii, cât și după aceasta;

- instanța de apel nu a luat în considerație că, inculpatul a încercat să facă presiuni asupra martorilor acuzării și a părților vătămate. La fel, inculpatul a influențat martorii care erau în relații de rudenie cu el să își schimbe declarațiile. La fel, procurorul a indicat că, inculpatul în cadrul procesului de judecată, a avut un comportament nedemn, a ultragiât acuzatorul de stat.

6.2. Inculpatul Bulmaga I., în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei hotărâri de achitare în privința sa, invocând faptul că a recunoscut și la anchetă că cu partea vătămată este în relații de ostilitate de mai mulți ani, însă nici odată nu a aplicat violența în privința atât a părții vătămate, cât și a familiei sale.

De asemenea a mai indicat că, probele prezentate de către partea acuzării în instanță demonstrează cu certitudine neimplicarea lui în aceste acțiuni încriminate. Acuzarea nu a prezentat nimic instanțelor de judecată pentru a dovedi, că inculpatul a avut intenția subiectivă să săvârșească o asemenea infracțiune.

7. Prin decizia Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție din 29 iunie 2016, recursul ordinar depus de către procuror au fost declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, iar recursul ordinar depus de către inculpat a fost declarat inadmisibil, ca fiind tardiv.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a menționat că temeiurile invocate de acuzatorul de stat nu și-au găsit confirmare în textul deciziei contestate, iar instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, ajungând corect la concluzia că pedeapsa stabilită inculpatului este legală și echitabilă, fiind în deplină corespundere cu prevederile art. 61, 75 Cod penal.

În continuare, referindu-se la recursul declarat de inculpatul Bulmaga I., instanța de recurs a constatat că acesta a fost depus cu omiterea termenului legal de 30 zile, prevăzut de

legislația procesual penală, care în cazul dat începe a curge din momentul pronunțării deciziei integrale a instanței, adică din 06 aprilie 2016.

Astfel, ultima zi de declarare a recursului a fost la 10 mai 2016, pe când inculpatul a depus cererea de recurs la 13 mai 2016.

9. La 16 august 2016 partea vătămată Bița A. declară recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatului Bulmaga I. să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, iar acțiunea civilă să fie admisă integral, invocând faptul că instanțele de apel greșit au apreciat probele administrate la caz și eronat au decis că pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de amendă va duce la atingerea scopului legii penale.

10. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către apărătorul inculpatului, menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece recurentul nu a folosit calea de atac apelul.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia dacă nu corespunde cerințelor de formă și conținut.

Reieșind din conținutul materialelor dosarului, instanța de recurs atestă faptul că recurentul nu a contestat sentința primei instanțe.

În continuare, instanța de recurs menționează că sentința primei instanțe, a fost contestată doar de către procuror, și inculpat.

Partea vătămată Bița A. nu a declarat apel împotriva sentinței Judecătorei Soroca din 02 iulie 2015, respectiv nu există vreo decizie a instanței de apel adoptată în urma contestării de către partea vătămată a hotărârii primei instanțe.

Astfel, prevederile art. 420 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează că pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de Curțile de Apel ca instanțe de apel.

În contextul dat, se face trimitere și la prevederile alin. (4) al aceluiași articol, care stipulează că nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate la art. 401 Cod de procedură penală, nu au folosit calea de atac apelul, ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

Totodată, Colegiul penal menționează că, reieșind din prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în cererea de recurs nu poți invoca anumite temeiuri pentru a fi examinate de către instanța de recurs, dacă acestea nu au fost examinate în instanța de apel.

Prin urmare, ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal constată că recursul declarat de către partea vătămată Bița A. urmează a fi declarat inadmisibil, din motiv că recurentul nu a utilizat calea de atac apelul pentru a contesta hotărârea primei instanțe, drept urmare

acesta nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

12. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Bița Anatolie împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 martie 2016, în cauza penală privind-l pe **Bulmaga Ion Ion**, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 09 decembrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

MORARU Petru